

2 KIRÁLYOK 9-16.

Elizeus, az északi királyság prófétája nagyon színes egyéniség volt, és most már pályafutásának vége felé közeledünk.

Elizeus próféta magához hívott egy prófétatanítványt, és ezt mondta neki: Öltsd fel derekadra az övedet, vedd kezedbe ezt az olajoskorsót, és menj el Rámót-Gileádba!

Ha odaérsz, keresd meg Jéhút, Jósáfát fiát, Nimsi unokáját. Menj oda, hívasd ki a társai közül, és vezesd be a legbelső szobába!

Azután fogd az olajoskorsót, önts olajat a fejére, és mondd: Így szól az ÚR: Fölkentelek téged Izráel királyává! Azután nyisd ki az ajtót, és fuss el, ne késlekedj!

El is ment az ifjú, az ifjú próféta Rámót-Gileádba.

Amikor odaérkezett, a haderő parancsnokai éppen együtt voltak. Ő így szólt: Beszédem van veled, parancsnok! Jéhú megkérdezte: Melyikünkkel? Ő így felelt: Teveled, parancsnok!

Ekkor fölkelt, és bement a házba, amaz pedig olajat öntött a fejére, és ezt mondta neki: Így szól az ÚR, Izráel Istene: Fölkentelek téged az ÚR népének, Izráelnek a királyává!

Irtsd ki uradnak, Ahábnak a háza népét! Így állok bosszút Jezábelen szolgálóimnak, a prófétáknak a véérért és az ÚR minden szolgájának a véérért.

Elpusztul Aháb egész háza népe, mert kiirtom Izráelből Aháb férfiutódait, apraját-nagyját.

Olyanná teszem Aháb házát, mint Jeroboámnak, Nebát fiának a házát, meg Baasának, Ahijjá fiának a házát.

Jezábelt pedig a kutyák eszik meg jezréeli birtokán, és nem fogják eltemetni! Ezután kinyitotta az ajtót, és elfutott.

Amikor Jéhú kiment urának a szolgálóihoz, azok megkérdezték tőle: Rendben van minden? Miért jött hozzád ez a bolond? Ő így felelt nekik: Ti is ismeritek az ilyen fecsegő embert.

De ők azt mondták: Ez hazugság. Mondd csak el nekünk! Erre ő ezt mondta: Ilyesfélét mondott nekem: Így szól az ÚR: Fölkentelek téged Izráel királyává!

Akkor mindnyájan sietve fogták ruhájukat, leterítették alája a lépcsőre, azután megfújták a kürtöket, és kiáltották: Jéhú a király!

Így szőtt összeesküvést Jéhú, Jósáfát fia, Nimsi unokája Jórám ellen. Jórám egész Izráellel együtt Rámót-Gileádot védelmezte Hazáél arám királlyal szemben.

De visszatért Jórám király, hogy Jezréelben gyógyíttassa magát azokból a sebektől, amelyeket az arámok ejtettek rajta, amikor Hazáél arám király ellen harcolt. Jéhú pedig ezt mondta: Ha egyetértetek velem, akkor ne juthasson ki szökevény a városból, hogy ne mehessen el hírt vinni Jezréelbe!

Ekkor Jéhú harci kocsijára szállt, és elment Jezréelbe, mert ott feküdt Jórám. Ahazjá, Júda királya is odament, hogy meglátogassa Jórámot.

A Jezréel tornyában álló őrszem meglátta Jéhú közeledő csapatát, és így kiáltott: Egy csapatot látok! Jórám ezt parancsolta: Keríts egy lovas, küldd eljűk, hogy kérdezze meg, békés-e a szándékuk!

A lovas elébe ment, és ezt mondta: Azt kérdezi a király, hogy békés-e a szándékotok? Jéhú így felelt: Mit törödsz te a békés szándékkal? Kerülj mögém! Az őrszem jelentette, hogy a küldött odaért hozzájuk, de nem tért vissza.

Akkor elküldött egy másik lovas, az is odaért hozzájuk, és ezt mondta: Azt kérdezi a király, hogy békés-e a szándékotok? Jéhú így felelt: Mit törödsz te a békés szándékkal? Kerülj mögém!

Az őrszem jelentette, hogy ez is odaért hozzájuk, de nem tért vissza. De aki jön, az úgy hajt, ahogyan Jéhú, Nimsi unokája szokott hajtani, olyan eszeveszetten hajt.

A feleségem csináltatni akart nekem egy rendszámtáblát, amelyre az van írva, hogy Jéhú.

Akkor Jórám megparancsolta, hogy fogjanak be. És mikor befogtak a harci kocsjába, kivonult Jórám, Izráel királya és Ahazjá, Júda királya, mindegyik a maga harci kocsján. Kivonultak Jéhú elé, és a jezréeli Nábót birtokán találkoztak vele.

Jórám meglátva Jéhút, ezt kérdezte: Békés-e a szándékom, Jéhú? De ő így felelt: Hogy lehetne békés, amíg anyádnak, Jezábelnek paráznasága és sok varázsolgatása tart?!

Ekkor Jórám megfordult, futásnak eredt, és odakiáltotta Ahazjának: Árulás, Ahazjá!

Jéhú azonban kezébe kapta az íját, és meglőtte Jórámot a lapockái között úgy, hogy a nyíl a szívében ment keresztül, és ő összerogyott a harci kocsján.

Jéhú ezt mondta tisztjének, Bidkarnak: Vedd föl, és dobd oda a jezréeli Nábótnak a birtokára! Mert emlékezz vissza, amikor apja, Aháb után egymás mellett lovagoltunk, én meg te, milyen vészes jövendölést mondott róla az ÚR:

Bizony láttam, amikor kiontották Nábótnak és fiainak a véré, így szól az ÚR, azért megfizetek neked ezen a birtokon, így szól az ÚR! Most azért vedd fel, és dobd erre a birtokra, az ÚR szava szerint!

Amikor Ahazjá, Júda királya ezt látta, futásnak eredt Bét-Haggán felé, de Jéhú üldözőbe vette, és ezt parancsolta: Őt is! És megsebesítették a hadi szekeren Gúr hágójánál, Jibleám mellett. Elmenekült Megiddóba, de ott meghalt.

Szolgái elvitték harci kocsján Jeruzsálembe, és eltemették sírjába ősei mellé, Dávid városában.

Ahazjá Jórámnak, Aháb fiának tizenegyedik évében lett Júda királya.

Azután Jéhú megérkezett Jezréelbe. Amikor Jezábel ezt meghallotta, kifestette a szemét, feldíszítette a fejét, és kinézett az ablakon.

Amikor Jéhú bement a kapun, Jezábel ezt kérdezte: Vajon jó vége lett-e Zimrinek, aki meggyilkolta urát?! Ő pedig fölnézve az ablakra így szólt: Ki tart velem, kicsoda? Akkor kitekintett két-három udvari ember. Ő megparancsolta: Dobjátok le! Le is dobták, úgyhogy vére a falra meg a lovakra fröccsent, és eltaposták.

Jéhú pedig bement, és miután evett és ivott, ezt mondta: Nézzetek utána ennek az átkozottnak, és temessétek el, mert mégiscsak királyleány volt!

De amikor odamentek, hogy eltemessék, nem találtak belőle mást, csak a koponyáját, a lábait és a két kezefejét.

Visszatértek, és jelentették neki, mire ő ezt mondta: Az ÚR igéje ez, amelyet kijelentett szolgája, a tisbei Illés által: A kutyák eszik meg Jezábel testét a jezréeli birtokon.

És olyan lesz Jezábel holtteste a jezréeli birtokon, mint a trágya a mezőn; nem mondják meg róla, hogy ez volt Jezábel.

Érdekes, hogy a nők sokkal mélyebbre tudnak süllyedni, mint a férfiak. Az oka az lehet, hogy egy nőnek sokkal kifinomultabb érzelmi képességei vannak: képesek sokkal nagyobb érzelmi magasságokba jutni, mint a férfiak, sokkal nagyobb örömben is részesülhetnek. A férfiak érzelmi skálája sokkal szűkebb, ugyanakkor ha a nők a negatív oldalra fordulnak, akkor sokkal mélyebbre is juthatnak, mint a férfiak.

Jezabel egy klasszikus példája a legmélyebbre süllyedt asszonyoknak. A történelmet tanulmányozva látható, hogy az asszonyok a legkegyetlenebb dolgokra is képesek voltak, olyan dolgokra, amiről mi nem is álmodunk.

A Jelenések könyvében a thiatirai gyülekezet bevezette a bálványimádást az egyházba, és Jézus ezt mondja nekik:

az a panasza ellened, hogy eltűröd Jezábelt, azt az asszonyt, aki prófétának mondja magát és tanít, és eltántorítja szolgálóimat, hogy paráználkodjanak és bálványáldozati húst egyenek;

pedig adtam neki időt, hogy megtérjen, de nem akar megtérni paráznaságából.

Íme, betegágyba vetem őt, és a vele paráználkodókat nagy nyomorúságba, ha meg nem térnek cselekedeteikből;

gyermekait pedig megölöm döghalállal, és megtudja valamennyi gyülekezet, hogy én vagyok a vesék és a szívek vizsgálója, és megfizetek mindnyájatoknak cselekedeteitek szerint.

Vannak, akik azt állítják, hogy az egyház a Nagy Nyomorúság részese lesz. Egy része valóban részese lesz: az a része, amely a Jezábeli rendszer része. Amikor tehát valaki azt állítja, hogy az egyház részese lesz a Nagy Nyomorúságnak, akkor tudhatjuk róluk, hogy az egyház melyik részéhez sorolják magukat. Nem szeretnék az egyháznak ahhoz a részéhez tartozni, inkább a filadelfiai gyülekezethez szeretnék tartozni, akik hűségesek voltak Hozzá, és ezért megmenekülnek a Nyomorúság órájától.

Nem tudom megérteni, hogy egy olyan ember, aki olvassa az Igét, és igazán hisz a Bibliának, be tud vezetni bálványokat az egyházba, még akkor sem, ha ezek Jézus-bálványok, vagy valamilyen szentek bálványai. Jézus kifejezte nemtetszését a pergamoszi és thiatirai gyülekezeteknek címzett üzenetében, és kifejezetten megtiltotta ezt.

Mexikó egyes részein igazi ébredések voltak a katolikus egyházban. Ennek az egyik bizonyítéka az volt, hogy amikor az egyik püspök megtért a Szentlélek által, minden bálványt kitakarított az ő fennhatósága alá tartozó templomokból. Ez nagyon fellelkesít engem, mert bármennyire is megpróbálok széleslátókörű lenni, nem látom a bálványok szerepének jogosságát Isten imádatának részeként, mert mind az Ó-, mind az Újszövetség szigorúan megtiltotta ezt.

Jezábelt, Illés próféciájának megfelelően a kutyák ették meg.

Ahábnak hetven fia volt Samáriában. Jéhu tehát leveleket írt, és elküldte Samáriába a jezréeli parancsnokokhoz, a vénekhez és Aháb fiainak a nevelőihez, ezzel a tartalommal:

Most, amikor ez a levél hozzátok érkezik, nálatok vannak uratoknak a fiai, és nálatok vannak a harci kocsik, a lovak és a megerősített város a hadi fölszereléssel együtt.

Szemeljétek ki tehát uratok fiai közül a legjobbat és legbecsületesebbet, ültessétek apja trónjára, és harcoljatok uratok házáért!

De azok igen-igen megijedtek, és ezt mondták: Hiszen két király sem állhatott meg vele szemben, hogyan állhatnánk meg mi?!

Akkor a palota felügyelője és a városparancsnok, meg a vének és a nevelők ezt az üzenetet küldték Jéhúnak: Szolgáid vagyunk, és bármit parancsolsz nekünk, megtesszük. Senkit sem választunk királlyá, tedd azt, amit jónak látsz!

Erre egy második levelet is írt nekik, ezzel a tartalommal: Ha velem tartotok, és hallgattok a szavamra, akkor vegyétek fejét azoknak a férfiaknak, uratok fiainak, és jöjjetek hozzám Jezréelbe holnap ilyenkor! A királyfiak ugyanis, hetvenen, a város előkelőinél voltak; azok nevelték őket.

Amikor a levél hozzájuk érkezett, fogták a királyfiakat, és lemészárolták mind a hetvenet, fejüket kosarakba rakták, és elküldték Jéhúnak Jezréelbe.

Amikor a követ megérkezett, és jelentette neki, hogy elhozták a királyfiak fejét, ezt mondta: Rakjátok le azokat reggelre a kapu bejáratánál két rakásba!

Reggel aztán kiment, odaállt, és ezt mondta az egész népnek: Ti igazak vagytok. Én ütöttem pártot uram ellen, és én öltem meg őt, de ki vágta le mindezeket?

Tudjátok meg tehát, hogy semmi sem esik a földre az ÚR igéjéből, amit kijelentett az ÚR Aháb házáról! Az ÚR véghezvitte azt, amit kijelentett szolgája, Illés által.

Azután levágta Jéhu mindazokat, akik még megmaradtak Aháb házából Jezréelben, minden tekintélyes és bizalmas emberét, meg a papjait. Senkit sem hagyott elmenekülni.

Majd elindult, és elment Samáriába. Éppen Bét-Éked-Háróimnál járt az úton, amikor találkozott Jéhu Ahazjának, Júda királyának a testvéreivel. Megkérdezte: Kik vagytok? Ők így feleltek: Ahazjának a testvérei vagyunk, és azért megyünk, hogy köszöntsük a királyfiakat meg az anyakirálynő fiait.

Jéhu ezt parancsolta: Fogjátok el őket élve! El is fogták őket élve, és lemészárolták őket Bét-Éked kútjánál: negyvenkét férfit. Nem hagyott meg közülük senkit.

Onnan továbbmenve összetalálkozott Jehónádábbal, Rékáb fiával. Köszöntötte, és azt kérdezte: Olyan őszinte szívvel vagy-e irántam, mint amilyen őszinte szívvel vagyok én teirántad? Jehónádáb így felelt: Igen! Ha igen - mondta Jéhu -, add a kezed! Amikor az kezet adott, maga mellé állította a kocsijára.

Majd ezt mondta: Jöjj velem, és lásd meg, hogyan buzgólkodom az ÚRért. És magával vitte a harci kocsiján.

Miután megérkezett Samáriába, levágta Samáriában Aháb minden megmaradt hozzátartozóját, egészen kipusztította őket, az ÚR ígéje szerint, amelyet kijelentett Illésnek.

Akkor összegyűjtötte Jéhu az egész népet, és ezt mondta nekik: Aháb nem tisztelte eléggé a Baalt. Jéhu sokkal jobban akarja tisztelni.

Most azért hívjátok ide Baal összes prófétáját, összes szolgáját és összes papját! Senki se hiányozzék, mert nagy áldozatot mutatok be a Baalnak. Senki sem fog életben maradni, aki hiányzik! Jéhu azonban álnokságból tette ezt, hogy elpusztíthassa a Baal tisztelőit.

Majd ezt mondta Jéhu: Tartsatok szent ünnepet a Baal tiszteletére! Ki is hirdették ezt.

Jéhu üzenetet küldött egész Izráelnek, és eljöttek a Baal tisztelői mind; nem volt senki, aki el ne jött volna.

Azután bementek a Baal templomába, úgyhogy a Baal temploma zsúfolásig megtelt.

Akkor azt mondta a ruhatár felügyelőjének: Hozz ki ruhákat a Baal tisztelőinek! Az kihozta nekik a ruhákat.

Majd bement Jéhu és Jehónádáb, Rékáb fia a Baal templomába, és ezt mondta a Baal tisztelőinek: Kutassatok, és nézzetek körül, hogy nincs-e itt valaki köztetek az ÚR tisztelői közül. Csak a Baal tisztelői lehetnek itt!

Ezután hozzáfogtak a véresáldozatok és égőáldozatok előkészítéséhez. Jéhu pedig nyolcvan embert helyezett el kívül, és ezt mondta: Aki egyet is elszalaszt azok közül az emberek közül, akiket a kezetekbe juttatok, az életével fizet annak az életéért.

Amikor elvégezték az égőáldozat előkészítését, ezt parancsolta Jéhu a testőröknek és a tiszteknek: Menjetek be, és vágjátok le őket, senki se jöjjön ki közülük! A testőrök és a tisztek kardélre hányták őket, és kidobálták holttestüket, majd behatoltak a Baal-templom belsejébe.

Kihordták a Baal-templom szent oszlopait, és elégették.

Ledöntötték a Baalnak szentelt oszlopot, majd lerombolták a Baal templomát, és árnyékszékké tették. Így van ez még ma is.

Így pusztította ki Jéhu a Baalt Izráelből.

De nem tágított Jéhu Jeroboámnak, Nebát fiának a vétkeitől, aki vétekbe vitte Izráelt: az aranyborjúktól, amelyek Bételben és Dánban voltak.

Az ÚR ezt mondta Jéhúnak: Mivel jól véghezvitted azt, amit helyesnek láttam, és mindenben szándékom szerint bántál el Aháb házával, azért utódaid negyedézig ülnek Izráel trónján.

Jéhu azonban nem vigyázott arra, hogy teljes szívvel az ÚRnak, Izráel Istenének a törvénye szerint éljen. Nem tágított Jeroboám vétkeitől, aki vétekbe vitte Izráelt.

Abban az időben kezdte az ÚR megcsonkítani Izráelt, mert megverte őket Hazáél Izráel egész határa mentén:

a Jordántól napkeletre, Gileád egész földjén a gádiakat, a rúbenieket és a Manassé-belieket, az Arnón-patak mellett fekvő Aróértől fogva egész Gileádot és Bását.

Ez egy igen fontos üzenet számunkra. Amikor Izrael gyermekei készen álltak, hogy bevonuljanak az Igéret földjére, egy ideig a Jordán keleti partján táboroztak, és voltak, akik azt mondták Józsuének, hogy nem akarnak bemenni arra a földre, amit Isten megígért nekik, mert jó nekik ezen az oldalon is, hisz itt jó legelők vannak, és meg vannak ezzel is elégedve, ami itt van.

Mózes nagyon felbőszült, és azt kérdezte tőlük, hogy nem emlékeznek, hogy mi történt Kádes-Barneában, amikor az emberek nem akartak belépni az Igéret földjére, és ezért 40 évig kellett a pusztában

bolyongjanak. De ők azt mondták, hogy nem erről van szó. El fogják küldeni a férfiakat, hogy harcoljanak a földön, de aztán mikor vége a harcnak, vissza szeretnének jönni a Jordán keleti partjára. Így kötöttek szövetséget, hogy Rúben, Gád és Manassé törzsének fele Józsuéval együtt fog harcolni a föld elfoglalásáért, és amikor ez megtörtént, akkor visszajönnek a Jordán keleti felére.

Ha mindezt lelki szemszögből vizsgáljuk meg, akkor már tudjuk, hogy Egyiptom a bűn fogságát jelenti, a fáraó a Sátánt jelképezi. A Vörös-tenger a bemejtkezést jelenti, amely után Istennel egy új kapcsolatunk alakul ki, új életünk lesz. Az Igéret földjére való belépés előtt az utolsó akadály a Jordán folyó, amely nem a fizikai halált jelképezi, mert miután átkeltek a Jordánon, még mindig sok harcot kellett megvívjanak, sőt vereséget is szenvedtek. De a mennyországban nem lesz sem harc, sem vereség.

A Jordán lelki síkon a régi életem halálát jelenti. Ez az a pont, amikor a régi éneletől elfordulok, és a Lélek életébe lépek be, a Jézus Krisztusban megígért győzelmek útjára lépve. Sok olyan keresztény van, akik kiléptek a világból, de sosem léptek be teljesen a Lélek világába úgy, hogy mindent birtokba vettek volna, amit Krisztus nekünk ígért. A teljes keresztény életük olyan, mint egy pusztában történő bolyongás.

Vannak tehát olyanok, akik megelégednek azzal, hogy a Jordán folyó másik oldalán maradjanak. Nem látják azt, hogy miért kellene mindent Jézusnak alárendeljenek, nem akarnak megtagadni maguktól világi dolgokat, örülnek annak, hogy a Jordán másik oldalán élhetnek, kielégítve a testi vágyaikat is. Nincs erős lelki vágyódásuk arra, hogy birtokba vegyék Isten minden áldását, hanem megelégednek a névleges kereszténységükkel.

Hozzáállásuk hasonló Rúben, Gád és Manassé felének magatartásával, akik nem akartak az Igéret földjén élni. Ez egy hatalmas veszély forrása lett, mert ez a három törzs esett el legelőször az ellenség támadásainak következtében. A Jordán másik oldalán nem voltak meg az Isten adta védelmi rendszerek. Akik nem lépnek át a Jordánon, és nem feszítik meg a testüket, nem fordulnak el a régi életüktől, és nem lépnek meg a Lélekkel való élet földjére, azok gyakran beleesnek az ellenség csapdájába.

Jéhu egyéb dolgai, minden, amit véghezvitt, összes hőstettei meg vannak írva Izráel királyainak a történetéről szóló könyvben.

*Pihenni tért Jéhu őseihez, és eltemették Samáriában. Utána fia, Jóáház lett a király.
Az az idő, amíg Jéhu Samáriában Izráel király volt: huszonnyolc esztendő.*

Most pedig visszamegyünk időben 28 évvel ezelőtre, amikor Jéhu megölte Ahazját, Júda királyát.

Amikor Ataljá, Ahazjá anyja látta, hogy meghalt a fia, fogta magát, és kipusztította a királyi család minden ivadékát.

Ezt azért tette, hogy ő királynőként uralkodhasson, és ne maradjon egyetlen trónkövetelő leszármazott sem.

De Jóseba, Jórám király lánya, Ahazjá húga fogta Jóást, Ahazjá fiát, és kilopta őt a királyfiak közül, akiket halálra szántak, és őt meg a dajkáját a hálószobába vitte. Azután elrejtették Ataljá elöl, és így őt nem ölték meg.

Nála volt elrejtve hat évig az ÚR házában. Az országban pedig Ataljá uralkodott.

A hetedik évben Jójadá magához rendelte a palotaőrség és a testőrök századparancsnokait, és bevitte őket magával az ÚR házába. Szövetséget kötött velük, és megeskette őket az ÚR házában, majd megmutatta nekik a királyfit.

Azután megparancsolta nekik: Ezt tegyétek: egyharmada azoknak, akik a nyugalom napján lépnek szolgálatba, a királyi palotánál álljon őrségen.

Egyharmad rész a Szúr-kapuban, egyharmad rész pedig a testőrök mögötti kapuban legyen. Így álljatok őrségen a palota körül, a szokásnak megfelelően!

Az a két szakaszotok is, amely a nyugalom napján az őrséget átadja, maradjon szolgálatban az ÚR házában, a király mellett.

Vegyétek körül a királyt, legyen mindenkinek kezében a fegyvere; aki pedig a sorok közé be akar hatolni, azt meg kell ölni! A király mellett legyetek, akármerre jön-megy!

A századparancsnokok mindenben úgy jártak el, ahogyan Jójádá főpap megparancsolta. Mindegyik maga mellé vette az embereit, a nyugalom napján szolgálatba lépőket, meg azokat, akik a nyugalom napján a szolgálatból kilépnek, és bementek Jójádá főpaphoz.

A főpap pedig odaadta a századparancsnokoknak Dávid király lándzsáit és pajzsait, amelyek az ÚR házában voltak.

A testőrök fegyverrel a kezükben felálltak a templom jobb oldalától a templom bal oldaláig, az oltárhoz és a templomhoz, és körülvették a királyt.

Akkor Jójádá kivezette a királyfit, és fejére tette a koronát; kezébe adta az uralkodás okmányát, és így királlyá választották, és felkenték őt. Tapsoltak, és így kiáltottak: Éljen a király!

Meghallotta Ataljá a testőrök és a nép lármáját, ezért bement a nép közé az ÚR házába.

Amikor látta, hogy a király ott áll egy emelvényen, amint szokás, a király körül pedig ott vannak a parancsnokok és a kürtösök, az egész köznép meg örül, és fújja a kürtöket, akkor Ataljá megszaggatta a ruháját, és ezt kiáltotta: Összeesküvés! Összeesküvés!

De Jójádá főpap azt parancsolta a haderő élén álló századparancsnokoknak, hogy vezessék ki a sorok között; ha pedig valaki utánamegy, azt öljék meg fegyverrel. A főpap ugyanis nem akarta, hogy az ÚR házában öljék meg Atalját.

De amikor a királyi palota kocsibejáratához ért, rátámadtak, és megölték ott.

Jójádá azután szövetséget kötött az ÚR, a király és a nép között arra nézve, hogy az ÚR népe lesznek; ugyanígy a király és a nép között is.

Lelki ébredés-féle következett, hiszen olyan király kezd uralkodni, aki a templomban, a papok erős befolyása alatt nevelkedett.

Az ország egész népe pedig behatolt a Baal templomába, és lerombolta azt. Oltárait és bálványképeit teljesen összezúzták, Mattánt, a Baal papját meggyilkolták az oltárok előtt. Ezután a főpap felügyelőket rendelt az ÚR házába.

Majd maga mellé vette a századparancsnokokat, a palotaőrséget, a testőröket és az ország egész népét, és lekísérték a királyt az ÚR házából. A testőrök kapuján át bevonultak a királyi palotába, ő pedig a királyi trónra ült.

Az ország egész népe örült, a város pedig nyugodt maradt, noha Atalját megölték fegyverrel a királyi palotában.

Jóás hétéves korában lett király.

Jéhu hetedik évében kezdett uralkodni Jóás, és negyven évig uralkodott Jeruzsálemben. Anyja neve Cibjá volt, Beérsebából származott.

Jóás egész életében azt tette, amit helyesnek tartott az ÚR, mivel erre tanította Jójádá főpap.

Csak az áldozóhalmok nem szűntek meg, a nép még áldozott és tömjénezett az áldozóhalmokon.

Jóás ezt mondta a papoknak: A szent adományokból eredő összes pénzt, amit az ÚR házába visznek, a forgalomban levő pénzt, azt a pénzt, amelyet fejenként rónak ki becslés szerint, továbbá mindazt a pénzt, amit az emberek szívük szerint visznek az ÚR házába,

vegyék magukhoz a papok, mindegyik a maga ismerésétől, azután javíttassák ki a templom rongálódásait, ahol csak ilyen rongálódás található.

De Jóás király huszonharmadik évéig sem javíttatták ki a papok a templom rongálódásait.

Ezért Jóás király hívatta Jójádá főpapot meg a többi papokat, és megkérdezte tőlük: Miért nem javíttatjátok ki a templom rongálódásait? Ezután nem tehetitek el ismerőseitek pénzét, hanem oda kell adnotok a templom rongálódásainak javítására.

A papok beleegyeztek, hogy nem teszik el a népnek a pénzét, de a templom rongálódásait mégsem javíttatták ki.

Akkor Jójádá főpap vett egy ládát, a fedelén lyukat fűrt, és odatette az oltár mellé jobb felől, ahol be szoktak menni az ÚR házába. Abba tették az ajtót őrző papok mindazt a pénzt, amit az ÚR házába vittek.

Mikor aztán látták, hogy sok pénz van a ládában, odament a király kancellárja a főpappal együtt, csomókba kötötték, és megolvasták az ÚR házában talált pénzt.

A lemért pénzt átadták a munkavezetőknek, akik az ÚR házához voltak rendelve. Azok pedig kiadták az ácsoknak és az építőmestereknek, akik az ÚR házában dolgoztak,

meg a kőműveseknek és a kőfaragóknak, hogy vásároljanak fát és faragott köveket az ÚR háza rongálódásainak a kijavításához, és ami csak szükséges volt a templom javításához.

De abból a pénzből, amit az ÚR házába vittek, nem készítették az ÚR háza számára sem ezüstitálakat, sem késeket, sem hintőedényeket, sem trombitákat, sem egyéb arany- vagy ezüstitárgyat, hanem a munkavezetőknek adták oda, hogy javítsák ki abból az ÚR házát.

Nem számoltatták el azokat az embereket, akikre rábízták a pénzt, hogy a munkavezetőknek adják, mert azok híven jártak el.

Csak a jóvátételi áldozat és a vétékáldozat pénzét nem vitték be az ÚR házába, ez a papoké volt.

Akkortájt vonult fel Hazáél, Arám királya; háborút indított Gát ellen, és elfoglalta. Majd elhatározta Hazáél, hogy Jeruzsálem ellen vonul.

Ezért Jóás, Júda királya fogta mindazokat a szent tárgyakat, amelyeket elődei, Jósáfát, Jórám és Ahazjá, Júda királyai odaszenteltek, és a maga szent adományával, meg az ÚR házában és a királyi palotában a kincstárban található összes arannyal együtt elküldte Hazáélnak, Arám királyának, mire az elvonult Jeruzsálem alól.

Jóás egyéb dolgai, mindaz, amit véghezvitt, meg van írva Júda királyainak a történetéről szóló könyvben.

Udvari emberei fölkeltek, összeesküvést szőttek ellene, és megölték Jóást Bét-Millónál, amikor Szillába ment.

Józákár, Simeát fia és Jehózábád, Sómér fia voltak az udvari emberei, akik megölték, és ő meghalt. Ősei mellé temették Dávid városában. Utána a fia, Amacjá lett a király.

Most pedig visszatérünk az északi királyságba:

Jóásnak, Ahazjá fiának, Júda királyának huszonharmadik évében lett Izráel királya Jóáház, Jéhu fia Samáriában, tizenhét esztendeig.

Azt tette, amit rossznak lát az ÚR; követte Jeroboámnak, Nebát fiának a vétkeit, aki vétkebe vitte Izráelt, nem tért el azoktól.

Amint már korábban említettük, Izraelnek egyetlen normális királya sem volt, mindegyikről azt írja a Biblia, hogy azt tette, amit rossznak lát az Úr.

Ezért fellángolt az ÚR haragja Izráel ellen, és egész uralkodása alatt Hazáélnak, Arám királyának, meg Benhadadnak, Hazáél fiának a kezébe adta őket.

De amikor Jóáház megengesztelte az URat, az ÚR meghallgatta őt, mert látta Izráel nyomorúságát, hogy mennyire nyomorgatta őket Arám királya.

Az ÚR szabadítót adott Izraelnek, úgyhogy kikerültek Arám hatalma alól, és Izráel fiai otthonaikban lakhattak, ahogyan azelőtt.

De mégsem tértek el Jeroboám házában a vétkeitől, aki vétkebe vitte Izráelt, hanem folytatták azokat. Az Asérá-szobor is ott maradt Samáriában.

*Nem maradt meg Jóháznak több hadinépe, mint ötven lovas, tíz harci kocsi és tízezer gyalogos; mert elpusztította őket Arám királya, és olyanná tette őket, amilyen csépléskor a por.
Jóház egyéb dolgai, mindaz, amit véghezvitt, és hőstettei meg vannak írva Izráel királyainak a történetéről írott könyvben.*

Annak ellenére, hogy itt a haláláról ír, mégis vissza fogunk térni hozzá a 14.-ik fejezetben.

Az Ószövetség két legtöbb csodát tevő alakja: Illés és Elizeus. Mielőtt Illés elragadtatott volna a mennyekbe, azt kérdezte Elizeustól, hogy mit kíván, és ő azt mondta, hogy kétszer olyan lelket kérek, mint a tied. Illés azt mondta, hogy „ha látsz engem, amikor elmegyek, akkor megkapod.” Elizeus látta őt, és élete tele volt csodatevésekkel. És most ezt olvassuk róla:

Amikor Elizeus abba a betegségbe esett, amelyben később meghalt

Hadd mondjak valamit. Hatalmas hittel rendelkező emberek megbetegednek és meghalnak. Tévedés azt hinni, hogy a betegség vagy a halál a hit hiányából fakad. A betegség és a halál mindenkivel megtörténik. De mindig vannak olyanok, akik kígyóolajat akarnak eladni, és vannak olyanok, akik lelki kígyóolajjal kereskednek, és azt állítják, hogy mindenre való orvosságot adnak a keresztények számára.

Pl. ha megtanuljátok mindenben dicsérni az Urat, akkor minden gondotok megoldódik. De hadd mondjak valamit. Vannak olyan bajok, amikben dicsérhetitek mostantól az örökkévalóságig az Urat, és nem fognak megszűnni. Szerintem idióta dolog, hogyha bizonyos dolgokért az Urat kezdjük dicsérni. A nagybátyám alkoholistaként halt meg, hála az Úrnak... Ez inkább tragikus. De mégis ilyen dolgokat állítanak egyesek.

Ha elég hited lenne, akkor soha több nem lennél beteg, mindig bővölködnél mindenben... stb., stb. Egy ideig működnek ezek a „csodagyógyszerek”, de aztán hamarosan kiderül, hogy mindez csak divathullám. Ki tudja megérteni Isten útjait?

Én őszintén beismerem, hogy nem ismerem Isten útjait. De ne lepődjete meg ezen. Ha ennek az ellenkezőjét állítanám, akkor egy első osztályú hazug lennék. Ha valaki azt állítja, hogy érti Isten útjait, annak fogalma sincs, hogy miről beszél, és Isten szavát is kétségbe vonja, mert Ő azt mondta, hogy „az én útjaim, nem a ti útjaitok, az én gondolataim, nem a ti gondolataitok, az én útjaim a ti felfogóképességetek fölött vannak.”

Bevallom, hogy nem értem Isten titkait, nem értem, hogy Isten miért engedi meg, hogy a legelszántabb keresztények megbetegedjenek, hogy szenvedjenek, hogy börtönbe kerüljenek, hogy őket hitük miatt megkínózzák, nem tudom, hogy miért fejezték le Keresztelő Jánost, és miért volt fejfelé keresztre feszítve Péter, és Pált is lefejezték, és az összes korai keresztény vezető miért kellett mártírként meghalljon!

Ha Isten azt akarta volna, hogy mindnyájan gazdagok legyünk, és bőségben éljünk, akkor ezt világosan kijelentete volna az Írásokban, és akkor ez minden keresztény életében valóság volna. Nagy tragédia, hogy ilyen tévtanításokkal van tele az ország, és az emberek nagyon hajlanak ezekre. De ennek is vége lesz egyszer, mert már sokan nem tudják kifizetni a pénz nélkül, „hitből” megvett Cadillac-eket.

*Amikor Elizeus abba a betegségbe esett, amelyben később meghalt, elment hozzá Jóás, Izráel királya; ráborulva sírt, és ezt mondta: Atyám! Atyám! Izráel harci kocsijai és lovasai!
Elizeus ezt mondta neki: Fogj íjat és nyilakat! Ő íjat és nyilakat fogott a kezébe.
Majd ezt mondta Elizeus Izráel királyának: Feszítsd ki kezedd az íjat! Amikor kifeszítette a kezével, Elizeus rátette kezét a király kezére.*

Azután ezt mondta: Nyisd ki a keletre néző ablakot! A király kinyitotta. Elizeus ezt mondta: Lőj! Ő pedig lőtt. Akkor így szólt: Az ÚR szabadításának a nyila ez, az Arámtól megszabadító nyíl, mert teljesen le fogod verni Arámot Aféknál!

Azután ezt mondta: Fogd a nyilakat! Ő kézbe fogta. Ekkor így szólt Izráel királyához: Üss a földre! Ő ráütött a földre háromszor, azután megállt.

Megharagudott rá ezért az Isten embere, és ezt mondta: Ötször vagy hatszor kellett volna ütnöd, akkor teljesen levernéd Arámot, de így csak háromszor vered meg Arámot.

Azután meghalt Elizeus, és eltemették. A következő esztendőben móábi rablócsapatok törtek be az országba.

Éppen akkor temettek egy embert, de amikor meglátták a rablócsapatot, belökték azt az embert Elizeus sírjába, és elmentek. Az az ember pedig hozzáérve Elizeus teteméhez, életre kelt, és talpra állt.

Számomra ez nagyon érdekes és izgalmas: olyan erő volt Elizeusban, hogy még a tetemét érintve is feléledt tőle egy ember.

Hazáél, Arám királya nyomorgatta Izráelt Jóáház egész idejében.

De megkegyelmezett nekik az ÚR, megkönyörült rajtuk, és feljűk fordult az Ábrahámmal, Izsákkal és Jákóbbal kötött szövetségért. Nem akarta őket elpusztítani, és nem vetette el őket maga elöl mindeddig.

Azután meghalt Hazáél, Arám királya, és a fia, Benhadad lett utána a király.

Akkor Jóás, Jóáház fia visszavette Benhadadtól, Hazáél fiától azokat a városokat, amelyeket háborúban vettek el apjától, Jóáháztól. Háromszor verte meg Arámot Jóás, és visszavette Izráel városait.

Jóásnak, Jóáház fiának, Izráel királyának a második évében lett király Amacjá, Jóásnak, Júda királyának a fia.

Huszonöt éves volt, amikor uralkodni kezdett, és huszonkilenc évig uralkodott Jeruzsálemben. Anyjának a neve Jehóaddán volt, Jeruzsálemből származott.

Azt tette, amit helyesnek lát az ÚR, bár nem annyira, mint ősatya, Dávid, hanem mindent csak úgy tett, ahogyan apja, Jóás.

Mert az áldozóhalmok nem szűntek meg, a nép még ott áldozott és tömjénezett az áldozóhalmokon.

Amikor királyi hatalma megszilárdult, levágatta azokat az udvari embereket, akik meggyilkolták apját, a királyt.

De a gyilkosok fiait nem ölette meg, mert így van megírva Mózes törvénykönyvében, amit az ÚR megparancsolt: Ne kelljen meghalniuk az apáknak a fiakért, a fiaknak se kelljen meghalniuk az apákért; mindenkinek a maga vétkéért kell meghalnia!

Levert a Sós-völgyben tízezer edómi embert, Szelát pedig bevette ostrommal, és elnevezte azt Jokteélnek. Ez még ma is így van.

Akkortáiban követeket küldött Amacjá Jóáshoz, Izráel királyához, aki Jóáház fia, Jéhú unokája volt. Ezt üzent: Jöjj, szálljunk szembe egymással!

Jóás, Izráel királya ezt a választ küldte Amacjának, Júda királyának: A libánoni bogáncskóró ezt az üzenetet küldte a libánoni cédrusfának: Add feleségül leányodat a fiamhoz! De arra szaladt egy libánoni vadállat, és eltaposta a bogáncskórót.

Mivel te megverted Edómot, felfuvalkodtál. Érd be ezzel a dicsőséggel, és maradj otthon! Miért rohannál veszedbe? Hiszen elesel Júdával együtt!

De Amacjá nem hallgatott rá. Ezért felvonult Jóás, Izráel királya, és szembeszálltak egymással, ő meg Amacjá, Júda királya, a Júdai Bétsemesnél.

De Júda vereséget szenvedett Izráeltől, és mindenki hazamenekült.

Amacját, Júda királyát, aki Jóás fia, Ahazjá unokája volt, elfogta Jóás, Izráel királya Bétsemesnél, majd bevonult Jeruzsálembé. Azután lerombolta Jeruzsálem várfalát az Efraim-kaputól a Szöglet-kapuig négyszáz könyök hosszúságban.

Elvitte az ÚR házában és a királyi palota kincstárában talált összes aranyat, ezüstöt és minden fűlszerelést, azonkívül tűszokat szedett, és így tért vissza Samáriába.

Jóás egyéb dolgai, amiket véghezvitt, hőstettei, amikor Amacjá, Júda királya ellen harcolt, meg vannak írva Izráel királyainak a történetéről szóló könyvben.

Miért rohannál vesztedbe? – kérdezte az izraeli király a júdaitól. Az emberek gyakran saját vesztükbe rohannak, mert olyan dolgokkal kezdenek foglalkozni, aminek a vége a vesztüket okozza. Vannak olyan helyek, ahol keresztényként semmi keresnivalód sincs, de ha mégis odamész, akkor azt saját vesztedre teszed. Ne játszatok a tüzzel, és ne foglalkozzatok olyan dolgokkal, amelyek miatt csapdába eshettek.

Egyik filozófia órán írtan egy dolgozatot a keresztény etikáról. Akárcsak Pál a korintusiakhoz írt levelében, én is megpróbáltam megmutatni, hogy a keresztény erkölcs a legszélesebb erkölcs. Pál a korintusiakhoz írt levelében azt írja, hogy „mindent szabad nekem”. Nem létezik ennél szélesebb erkölcs, hisz bármit megtehetek. Sokan azt állítják, hogy a keresztény etika nagyon szűk, de éppen ennek az ellenkezője igaz.

„Mindent szabad nekem, DE nem minden használ.” Keresztényként nekifeszülök, hogy elérjem a célt, hisz egy versenyben vagyok azért, hogy győzzek. Vannak olyan dolgok, amelyek akadályoznak a célom elérésében, és annyira el akarom érní a célot, hogy nem fogok azokkal a dolgokkal törődni, amelyek akadályozni fognak az előrehaladásomban. Lehet, hogy mindent szabad nekem, és lehet, hogy nem juttatna pokolra a dolog, de megakadályozna a cél felé való haladásomban. Annak ellenére, hogy megtehetném, mégsem teszem meg, mert ez csak visszatartana a célratörésemben.

Pál megismételte: „mindent szabad nekem, DE nem minden épít”. Isten gyermekeként azt szeretném, ha Krisztus épülne fel bennem. De vannak olyan dolgok, amelyek lerombolják bennem Krisztus képét. Annak ellenére, hogy ezek nem juttatnának pokolra, mégsem szeretném, ha tőle elfordítanának, és ezek rombolást okoznának, ezért nem fogom megtenni ezeket.

Pál végül azt mondja, hogy „mindent szabad nekem, DE nem fogok a hatalmuk alá kerülni”. Nagyon kevés ember ismeri a valódi szabadságot a világban, de én keresztényként tudom, hogy mi az igazi szabadság. Akik a világban a szabad szerelemről, és szabadságról beszélnek, nincs fogalmuk arról, hogy miről beszélnek, mert annyira meg vannak kötözve a saját vágyaik által.

Mivel én már megízleltem a szabadságot, annyira megszerettem azt, hogy nem akarok olyan dolgokkal foglalkozni, amelyek a saját hatalmuk alá hajtatnának engem. Mert ha más dolgok hatalma alatt vagyok, akkor nem tudom megtapasztalni a keresztény szabadságot. Igazi áldás, amikor azt mondhatja az ember, hogy „én is megtehetném azt, de nem akarom, nincs rá szükségem”. Teljesen boldog és megelégedett vagyok a jelenlegi kapcsolatommal Jézus Krisztusban, és nem fogok ilyen dolgok után vágyakozni. Nagyszerű ez a fajta szabadság, amikor az embernek megvan a képessége, de nem hajtja előre valamiféle ambíció vagy vágyakozás, vagy belső hajtóerő, hogy megszerezze azt a dolgot. Mekkora szabadság ez!

Ötöst kaptam a dolgozatomra, és egy nagyon jó beszélgetésem volt a tanárral, mert fogalma nem volt arról, hogy ilyen a keresztény erkölcs.

Ha már egyszer teret engedünk a bűnnek, akkor az lerombolja a védelmi rendszerünket, és másodszor már sokkal könnyebben fogjuk megtenni azt, és még könnyebb a harmadik alkalom, és így tovább, és egyszer csak az életünk részévé válik. Először nehéz volt, és nagyon ellenálltál, de leégtél, és a kincseket is magukkal vitték...nagy értékeket veszítesz: tisztaságot, őszinteséget, ártatlanságot, egészséget, tiszta gondolkodást.

Pihenni tért Jóás őseihez, és eltemették Samáriában, Izráel királyai mellé. Fia, Jeroboám lett utána a király.

De Amacjá, Jóás fia, Júda királya még tizenöt évig élt Jóásnak, Jóház fiának, Izráel királyának a halála után.

Amacjá egyéb dolgai meg vannak írva Júda királyainak a történetéről szóló könyvben.

Összeesküvést szöttek ellene Jeruzsálemben, ezért Lákisba menekült. De utánaküldtek Lákisba, és ott megölték.

Majd visszavitték lovakon, és eltemették ősei mellé Jeruzsálemben, Dávid városában.

Akkor Júda egész népe fogta a tizenhat éves Azarját, és őt tette királlyá apja, Amacjá helyett.

Ő építette ki Élatot, amelyet visszacsatolt Júdához azután, hogy a király pihenni tért őseihez.

Amacjának, Jóás fiának, Júda királyának tizenötödik évében lett Izráel királya Jeroboám, Jóásnak a fia Samáriában, negyvenegy esztendeig.

Ekkor Ámosz, Jónás és Hóseás volt próféta Izraelben, és az ő írásaikat ennek fényében érdemes olvasni. Ez Izrael királyságának utolsó évszázada, amelyet a lelki hanyatlás jellemez, és e három próféta prófeciáit sokkal jobban meg tudjuk érteni, ha gondolatban behelyezzük ezeket az északi királyság hanyatlásának idejébe.

Azt tette, amit rossznak lát az ÚR. Nem tért el Jeroboámnak, Nebát fiának a vétkeitől, aki vétekbe vitte Izráelt.

Ő állította vissza Izráel határát a hamáti úttól a Síkság tengeréig, az ÚRnak, Izráel Istenének igéje szerint, amelyet kijelentett szolgája, a Gat-Héferből való Jónás próféta, Amittaj fia által.

Mert meglátta az ÚR Izráel igen keserves nyomorúságát, hogy végét járja már apraja-nagyja egyaránt, és nincs segítője Izráelnek.

Nem mondta azt az ÚR, hogy eltörli Izráel nevét az ég alól, ezért megszabadította őket Jeroboám, Jóás fia által.

Jeroboám egyéb dolgai, mindaz, amit véghezvitt, hőstettei, amikor harcolt, és visszaszerezte Izráelnek Damaszkuszt és Hamátot, amely valaha Júdáé volt, mindezek meg vannak írva Izráel királyainak a történetéről szóló könyvben.

Pihenni tért Jeroboám őseihez, Izráel királyaihoz, és utána a fia, Zekarjá lett a király.

Jeroboámnak, Izráel királyának huszonhetedik évében kezdett uralkodni Azarjá, Amacjának a fia, Júda királya.

Ézsaiás próféta e király halálának évében kezdett el profétálni, hisz Amacjá másik neve Uzijja volt, és Ézsaiás könyve így kezdődik:

Ézsaiásnak, Ámóc fiának látomása, amelyet akkor látott Júdáról és Jeruzsálemről, amikor Uzzijjá, Jótám, Áház és Ezékiás voltak Júda királyai.

Tizenhat éves volt, amikor uralkodni kezdett, és ötvenkét évig uralkodott Jeruzsálemben. Anyjának a neve Jekoljá volt, Jeruzsálemből származott.

Azt tette, amit helyesnek lát az ÚR, egészen úgy, ahogyan tett apja, Amacjá.

De az áldozóhalmok nem szűntek meg, a nép még ott áldozott és tömjénezett az áldozóhalmokon.

Az ÚR megverte a királyt, és poklos lett halála napjáig. Ezért egy elkülönített házban lakott, és Jótám királyfi állt a palota élén, ő bírászkodott az ország népe fölött.

Jó és népszerű király volt, és a Krónikák könyvéből ki fog derülni, hogy minden ember az ő nevéből beszélt: erős vezető volt, és az emberek megbíztak benne, mert a királyságot bőségbe vezette.

Azarjá egyéb dolgai, mindaz, amit véghezvitt, meg vannak írva Júda királyainak a történetéről szóló könyvben.

Azarjá pihenni tért őseihez, és eltemették ősei mellé, Dávid városában. Fia, Jótám lett utána a király.

Azarjának, Júda királyának harmincnyolcadik évében Zekarjá, Jeroboám fia lett Izráel királya Samáriában, hat hónapig.

Azt tette, amit rossznak lát az ÚR, ahogyan ősei tették. Nem tért el Jeroboámnak, Nebát fiának a vétkeitől, aki vétekbe vitte Izráelt.

De összeesküvést szőtt ellene Sallum, Jábés fia, és levágta őt a nép előtt, megölte, és ő lett utána a király.

Zekarjá egyéb dolgai meg vannak írva Izráel királyainak a történetéről szóló könyvben.

Így teljesedett be az ÚR igéje, amelyet kijelentett Jéhúnak: Negyedízig ülnek fiaid Izráel trónján.

Sallum, Jábés fia Uzzijának, Júda királyának harminckilencedik évében lett király, de csak egy hónapig uralkodott Samáriában.

Hát nem így történik az életben is? Egész életed arra áldozod, hogy elérd azt a nagy ambíciódat, aztán végre eléred, és akkor elpusztulsz. Sokan így kiáltanak fel: „végre nyugdíjas vagyok!”, és egy hónap múlva elmentek.

Beszéltem egy öreg vasútassal egyszer, és elmondta, hogy 57 éve dolgozik a vasútnál. És én megkérdeztem, hogy mikor fog nyugdíjba menni, mire ő nagyon felbőszülve azt válaszolta, hogy ha a vasúttól nyugdíjba mész, akkor meghalsz. Elmesélte, hogy minden barátja, aki nyugdíjba ment, egy éven belül meghalt. Ezért ő nem akart nyugdíjba menni.

Sokszor megtörténik, hogy amikor az emberek elérik minden céljukat, vágyukat, akkor meg is hálnak. Jézus is mesélt egy emberről, akinek nagyon nagy termése volt, és azt gondolta, hogy lebontja a csüreit, és nagyobbat épít, betakarítja a sok termést, és élvezi az életet. De az Úr azt mondta, hogy „te ostoba, még ma éjjel elkérik a lelkedet”. Az élet egy hajszálon múlik, ezért nem erre az életre kell raktározunk, hanem az elkövetkezőre, amelynek sohasem lesz vége. Túl nagy hangsúlyt fektetünk erre az életre, és túl keveset a következőre, amely örökélet lesz.

Mert feljött Tircából Menahém, Gádi fia, behatolt Samáriába és levágta Sallumot, Jábés fiát Samáriában. Megölte, és ő lett utána a király.

Sallum egyéb dolgai és az általa szőtt összeesküvés meg van írva Izráel királyainak a történetéről szóló könyvben.

Akkortájt verte le Menahém, Tircából kiindulva, Tifszahot és mindazokat, akik ott laktak, és az egész környékét, mivel nem nyitottak előtte kaput. Ezért leverte, és még a terhes asszonyait is mind felhasíttatta. Azarjának, Júda királyának harminckilencedik évében lett Izráel királya Menahém, Gádi fia Samáriában, tíz esztendeig.

Azt tette, amit rossznak lát az ÚR, nem tért el egész életén át Jeroboámnak, Nebát fiának a vétkeitől, aki vétekbe vitte Izráelt.

Púl, Asszíria királya betört az országba, mert Menahém ezer talentum ezüstöt adott Púlnak, hogy legyen segítségére, és szilárdítsa meg királyi hatalmát.

Ezt a pénzt Menahém kivetette Izráelre, valamennyi tehetős emberre: ötven ezüst sekelt minden egyes emberre, hogy Asszíria királyának megadhassa. Akkor visszatért Asszíria királya, és nem maradt ott az országban.

Menahém egyéb dolgai, mindaz, amit véghezvitt, meg vannak írva Izráel királyainak a történetéről írott könyvben.

És pihenni tért Menahém őseihez. Utána a fia, Pekahjá lett a király.

Azarjának, Júda királyának ötvenedik évében Pekahjá, Menahém fia lett Izráel királya Samáriában két esztendeig.

Azt tette, amit rossznak lát az ÚR, nem tért el Jeroboámnak, Nebát fiának a vétkeitől, aki vétekbe vitte Izráelt.

De összeesküvést szőtt ellene egy tisztje, Pekah, Remaljáhú fia, és levágta őt Samáriában a királyi palota toronyszobájában, és vele együtt Argóbot meg Arjét és ötven gileádi embert. Miután megölte, ő lett utána a király.

Pekahjá egyéb dolgai, mindaz, amit véghezvitt, meg vannak írva Izráel királyainak a történetéről szóló könyvben.

Azarjának, Júda királyának ötvenkettedik évében Pekah, Remaljáhú fia lett Izráel királya Samáriában húsz esztendeig.

Azt tette, amit rossznak lát az ÚR, nem tért el Jeroboámnak, Nebát fiának a vétkeitől, aki vétékbe vitte Izráelt.

Pekahnak Izráel királyának az idejében tört be Tiglat-Pileszer, Asszíria királya, és elfoglalta Ijjónt, Ábél-Bét-Maakát, Jánóahot, Kedest, Hácórt, Gileádot, Galileát, Naftáli egész földjét, és fogságba hurcolta azok lakosait Asszíriába.

De Hóséa, Élá fia, összeesküvést szőtt Pekah, Remaljáhú fia ellen, és levágta őt. Megölte, és ő lett utána a király, Jótámnak, Uzzijjá fiának huszadik esztendejében.

Pekah egyéb dolgai, mindaz, amit véghezvitt, meg vannak írva Izráel királyainak a történetéről szóló könyvben.

Pekahnak, Remaljáhú fiának, Izráel királyának második évében kezdett uralkodni Jótám, Uzzijjának, Júda királyának a fia.

Huszonöt éves volt, amikor uralkodni kezdett, és tizenhat évig uralkodott Jeruzsálemben. Anyja neve Jerúsá volt, Cádók leánya.

Azt tette, amit helyesnek lát az ÚR, egészen úgy, ahogyan apja, Uzzijjá tette.

Csak az áldozóhalmok nem szűntek meg; a nép még ott áldozott és tömjénezett az áldozóhalmokon. Ő építtette meg az ÚR háza felső kapuját.

Jótám egyéb dolgai, mindaz, amit véghezvitt, meg vannak írva Júda királyainak a történetéről szóló könyvben.

Abban az időben kezdte az ÚR rászabadítani Júdára Recínt, Arám királyát és Pekahot, Remaljáhú fiát.

És pihenni tért Jótám az őseihez, és eltemették ősei mellé ősatyjának, Dávidnak a városában. Utána a fia, Áház lett a király.

Pekahnak, Remaljáhú fiának a tizenhetedik évében kezdett uralkodni Áház, Jótámnak, Júda királyának a fia.

Húsz éves volt Áház, amikor uralkodni kezdett, és tizenhat évig uralkodott Jeruzsálemben. De nem azt tette, amit ősatyja, Dávid, amit helyesnek lát Istene, az ÚR, hanem Izráel királyainak az útján járt, sőt még a fiát is elégette áldozatul, azoknak a népeknek az utálatos szokása szerint, amelyeket kiűzött az ÚR Izráel fiai elől.

Áldozott és tömjénezett az áldozóhalmokon, a dombokon és minden bujazzöld fa alatt.

Akkoriban indított háborút Recín, Arám királya meg Pekah, Remaljáhú fia, Izráel királya Jeruzsálem ellen, és körülzárták Áházat, de nem tudták legyőzni.

Ugyanakkor szerezte vissza Recín, Arám királya Élatot Arám részére, és kiűzte a júdaiakat Élatból. Azután edómiak jöttek Élatba, ott is laknak még ma is.

Áház azonban követeket küldött Tiglat-Pileszerhez, Asszíria királyához, ezzel az üzenettel: Szolgád és fiad vagyok! Vonulj fel, és szabadíts meg Arám királyának a markából, meg Izráel királyának a markából, akik rám támadtak.

És fogta Áház az ÚR házában és a királyi palota kincstárában található ezüstöt és aranyat, és elküldte ajándékkul Asszíria királyának.

Asszíria királya hallgatott rá, és felvonult Asszíria királya Damaszkusz ellen, bevette, és foglyokat hurcolt el belőle Kírbe, Recínt pedig kivégeztette.

Ezután elment Áház király Damaszkuszba Asszíria királya, Tiglat-Pileszer elé, és meglátta a damaszkuszi oltárt. Ekkor Áház király elküldte Úrijjá papnak ennek az oltárnak a hasonmását és elkészítésének a pontos leírását.

Úrijjá pap pedig megépíttette az oltárt egészen olyanra, mint amilyent Áház király küldött Damaszkuszból. Úgy készítette el Úrijjá pap, mire Áház király megjött Damaszkuszból. Amikor a király megérkezett Damaszkuszból, és meglátta a király az oltárt, odalépett a király az oltárhoz, és fölment rá.

Elfüstölögtette égőáldozatát és ételáldozatát, kiöntötte italáldozatát, békeáldozatának a vérét pedig ráhintette az oltárra.

A rézoltárt pedig, amely az ÚR színe előtt volt, elvitette a templom elől, az ő oltára és az ÚR háza közül, és az ő oltára mellé helyezette, észak felől.

Majd ezt parancsolta Áház király Úrijjá papnak: A nagy oltáron füstölögtesd el a reggeli égőáldozatot és az esti ételáldozatot, a király égőáldozatát és ételáldozatát, az ország egész népének az égőáldozatát, ételáldozatát, italáldozatát, és arra hintsd az égőáldozat összes vérét, meg a véresáldozat összes vérét! A rézoltáron még gondolkozom.

És Úrijjá pap pontosan úgy járt el, ahogyan Áház király parancsolta.

Majd Áház király letörette a mosdóállványok peremeit, és eltávolította azokról a mosdómedencéket. A tengert levétette az alatta levő rézbikákról, és kőtalapzatra helyezette.

A szombati fedett csarnokot pedig, amelyet a templomban építettek, meg a király részére készült kijáratot eltávolította az ÚR házából AsszírIA királyának a kedvéért.

Áház egyéb dolgai, amiket véghezvitt, meg vannak írva Júda királyainak a történetéről szóló könyvben. És pihenni tért Áház őseihez, és eltemették ősei mellé Dávid városában. Fia, Ezékiás lett utána a király.

A következő fejezetekből meg fogjuk tudni, hogy Izrael miért esik el.

A tudással együtt jár a felelősség is. A Biblia azt mondja, hogy

Az igazságosság felmagasztalja a népet, a bűn pedig gyalázatukra van a nemzeteknek.

Izrael bukásának vizsgálata során tanulhatunk a történelemből, ugyanakkor azt is láthatjuk, hogy az Egyesült Államok egyre inkább istentelen nemzetté válik.

Egyesek nehezen értik meg Isten útjait. Habakuk is azt kérte, hogy „Istenem, kérlek már ne mutass semmi mást, mert a nemzet olyan gyorsan halad a pusztulás felé, és olyan gonosz. Te pedig semmit sem teszel.” Isten azt mondta, hogy igenis teszek valamit, de ha ezt elmondanám neked, nem hinnéd el. Habakuk azt mondta, hogy próbáljuk ki.

Isten pedig így válaszolt: „Babilónt fogom Júda ellen támasztani, és ők fogják Júdát fogságba hurcolni.” „Hogy tehetsz ilyet, Uram”, kiáltott Habakuk. „Na, ugye mondtam, hogy nem fogsz hinni nekem?” – jött a válasz Istentől.

Lehet, hogy mi rosszak vagyunk, mondta Habakuk, de ezek még nálunk is rosszabbak. Hogyan használhatsz egy ilyen rossz nemzetet arra, hogy minket megfenyítsen? „Azért, mert ők nem tudnak semmit, ők nem az én népem, de ti azok vagytok, és ti elfordultatok tőlem, pedig ismertetek engem.”

A tudással együtt jár a felelősség is, és ha nem a tudásunknak megfelelően cselekszünk, akkor ezzel magunkra vonjuk Isten ítéletét. Ha az Úr egy ateista vagy egy istentelen nemzetet használna az Egyesült Államok megfenyítésére, akkor mi is éppen így lennénk kiakadva. De nem lenne egyedülálló a történelemben, hogy Isten egy istentelen nemzetet használna arra, hogy az egykoron istenfélő nemzetét megbüntesse azért, mert elfordultak Tőle a bálványaik felé.

Nem lennék meglepve, ha Isten megfenyítené a nemzetünket, és nem bírálnám Istent ezért, mert olyan dolgok történnek manapság a nemzetünkben, amellyel az egész világot belevezettük a mocskos pornográfiába, és egyéb hasonló szemébe. Ugyanakkor kizártuk Istent életünk minden területéről minden eszközt, még a bíróságokat is felhasználva.

Biztos vagyok benne, hogy Isten keményen fogja megbüntetni ezt a népet, de úgy érzem, hogy a büntetés azután fog bekövetkezni, hogy én már nem vagyok itt.

Amikor Isten Szodomát és Gomorát akarta megítélni Ábrahám azt mondta Istennek: „Nem kell Isten igazságos legyen? Elpusztítod az igazakat is a gonoszokkal együtt? Mi van, ha van ott 50 igaz?” Isten azt mondta, hogy miattuk megkegyelmezek.

Nagyon büszkék kellene legyetek ma este, mert miattatok kegyelmezett eddig Isten ennek a nemzetnek, és miattatok nem jött még el az ítélet. Isten sem hozta el Szodoma és Gomora ellen az ítéletét addig, amíg előbb ki nem hozta onnan az igaz Lótót.

Tudom, hogy Isten előbb elviszi az igaz egyházát innen, és utána megérkezik az az ítélet, amelyet a nemzet megérdemel.

Áldjon és óvjon titeket az Úr, és imádkozom azért, hogy Isten adja nektek az Ő védelmét ebben a világban az Ő Lelke által, hogy lepattanjanak rólatok a gonosz befolyások, amelyek naponta körbevesznek titeket a munkahelyeteken, vagy az iskolátokban. Imádkozom, hogy Isten tartsa meg a szemeteket Őreá szegezve, hogy mindig a jelen világ gonoszsága fölé nézzetek, és erőt kapjatok a mi egyetlen reménységünkől, Aki a mi gyengeségeinkben erősít meg minket.

96 perc